

Εκδήλωση Μνήμης και Τιμής Γεώργιου Τσικουρή
2/9/2020

Ομιλία εκ μέρους Δ.Σ. ΑΛΣ ΟΜΟΝΟΙΑ

Βρεθήκαμε σήμερα εδώ για να τιμήσουμε τη μνήμη και τη θυσία του Κύπριου αντιφασίστα ήρωα Γιώργου Τσικουρή. Ήρωες όπως ο Τσικουρής αποτελούν κόσμημα για τον κυπριακό λαό και ως Αθλητικό Λαϊκό Σωματείο ΟΜΟΝΟΙΑ δεν ξεχνάμε αυτούς που το σύστημα θέλει να μην θυμάται ο λαός μας. Γιατί το αγωνιστικό παράδειγμα του Τσικουρή θα έπρεπε να είναι ευρύτερα γνωστό στην κοινωνία μας, αλλά για ευνόητους ιδεολογικούς λόγους κάποιοι προτιμούν να ηρωοποιούν ακόμη και ολετήρες του τόπου μας, ενώ άλλοι προτιμούν να μένουν στους τύπους, αφού και το παράδειγμα αντίστασης και πάλης του Τσικουρή τους ξεγυμνώνει και τους αποκαλύπτει για τη δική τους υποταγή και «προσαρμογή» στο σύστημα.

Εδώ μπροστά στην προτομή του ήρωα από την Άσσια, μαζί με την οικογένεια του, θέλουμε να στείλουμε το μήνυμα ότι η παρακαταθήκη της ηρωϊκής πράξης του Τσικουρή αποτελεί για μας πυξίδα στον αντι-ιμπεριαλιστικό και αντιφασιστικό αγώνα του σήμερα.

Ο Γεώργιος Ξάνθος Τσικουρής γεννήθηκε στην Άσσια το 1945. Ζυμώνεται από μικρή ηλικία στα ιδανικά της Αριστεράς και ολοκληρώνοντας το σχολείο κερδίζει με το σπαθί του υποτροφία για σπουδές στη Φυσικομαθηματική Σχολή του Μιλάνου. Οργανώνεται και πολιτικοποιείται ακόμη περισσότερο. Μπαίνει στο δρόμο του συνδικαλιστικού αγώνα. Εκλέγεται πρόεδρος των Ελλήνων Φοιτητών Ιταλίας, εκπροσωπώντας τους αγώνες των Ελλήνων και Κυπρίων φοιτητών στη χώρα. Οι καιροί ήταν και τότε δύσκολοι. Η ιμπεριαλιστική επιθετικότητα ξεδιπλώνεται ανά την υφήλιο. Ο ελληνικός λαός βρίσκεται κάτω από το μαύρο πέπλο της αμερικανοκίνητης Χούντας, ενώ ο κυπριακός λαός συνεχίζει να βιώνει επιθέσεις κατά της κουτσορεμένης ανεξαρτησίας του. Ο Τσικουρής παρόλο που βρίσκεται μακριά, δεν μένει μακριά από τους αγώνες.

Μεγαλωμένος με τα ιδανικά της Αριστεράς και τις αξίες της ΟΜΟΝΟΙΑΣ και του 1948, δεν έλειψε από τον αντιδικτατορικό αντιστασιακό αγώνα στην Ελλάδα, παρόλο που ο ίδιος σπούδαζε στην Ιταλία. Μαζί με την 30χρονη Ιταλίδα κοπέλα του, την Μαρία-Έλενα Αντζελόνι, έγιναν μέλη της οργάνωσης «Άρης Βελουχιώτης», η οποία αποτελούσε παρακλάδι του

Πατριωτικού Αντιδικτατορικού Μετώπου (ΠΑΜ) στο Μιλάνο. Μέσα από την ομάδα αυτή ενίσχυναν με εκρηκτικά και όπλα τους εντός Ελλάδας αντιστασιακούς του ΠΑΜ που αγωνίζονταν ενάντια στην Χούντα. Να σημειώσουμε ότι το ΠΑΜ ιδρύθηκε το 1967 με πρωτοβουλία του Μίκη Θεοδωράκη και στελεχωνόταν από μέλη του ΚΚΕ και της ΕΔΑ.

Το 1970 ο Τσικουρής μαζί με την Αντζελόνι κατέβηκαν στην ελληνική πρωτεύουσα με στόχο να προχωρήσουν σε μια σημαντική αντιστασιακή δράση. Στις 2 του Σεπτεμβρίου του 1970 ο Τσικουρής μαζί με την Αντζελόνι έχασαν τη ζωή τους στην προσπάθεια να πραγματοποιήσουν βομβιστική επίθεση στην πρεσβεία των ΗΠΑ στην Αθήνα, με στόχο να καταγγείλουν το ρόλο της ιμπεριαλιστικής υπερδύναμης στην Χούντα των Συνταγματαρχών.

Και για όσους μπορεί να νόμισαν τότε ότι η πράξη του Τσικουρή δεν είχε σχέση με τον τόπο του, η ίδια η ζωή τους διέψευσε. Τέσσερα χρόνια αργότερα γιγαντώθηκε η ιμπεριαλιστική επιθετικότητα και κατά της Κύπρου με το δίδυμο ΝΑΤΟϊκό έγκλημα του προδοτικού πραξικοπήματος της Χούντας και της ΕΟΚΑ Β' και της βάρβαρης τουρκικής εισβολής. Από τότε και ο ίδιος ο πατέρας του ήρωα είναι αγνοούμενος. Θύμα του ίδιου θύτη που όπλισε τους αγώνες του παιδιού του: Του ιμπεριαλισμού και του φασισμού.

Η πάλη αυτή όμως, χθες, σήμερα και αύριο, δεν έχει πραγματικά σημασία που γίνεται. Στην Κύπρο, στην Ελλάδα, στην Ιταλία, στην Λατινική Αμερική ή στην Ασία. Σημασία έχει η οργάνωση και η αντίσταση των λαών και των κινημάτων κατά του ενιαίου εχθρού τους. Θυσίες όπως αυτή του Τσικουρή και της Αντζελόνι εμπνέουν και σύγχρονους αγώνες όπως δείχνει και το παράδειγμα του ανιψιού της Αντζελόνι, ο οποίος έχασε επίσης τη ζωή του αγωνιζόμενος για ένα καλύτερο αύριο, δεκαετίες αργότερα. Πρόκειται για τον Κάρλο Τζουλιάνι που δολοφονήθηκε ψυχρά από τους Ιταλούς καραμπινιέρους στις λαϊκές κινητοποιήσεις ενάντια στους G8 στην Γένοβα το 2001.

Επιστρέφοντας όμως στο 1970, η πρόωγη έκρηξη της βόμβας εντός του οχήματος του Τσικουρή και της Αντζελόνι έξω από την Πρεσβεία των ΗΠΑ στην Αθήνα προκάλεσε το θάνατό τους. Οι περιγραφές του ελεγχόμενου από την Χούντα, Τύπου, ήταν ανατριχιαστικές: «Ο Τσικουρής εκσφενδονίστηκε δέκα μέτρα μακριά, του κόπηκε το κεφάλι και τα δυο χέρια, η Αντζελόνι παραμορφώθηκε και απανθρακώθηκε. Κομμάτια του αυτοκινήτου πετάχτηκαν παντού, η έκρηξη ακούστηκε

μέχρι το Κολωνάκι. Μαζί τινάχτηκαν τα πλαστά και αληθινά διαβατήριά τους και η ασφάλεια έμαθε γρήγορα την ταυτότητά τους».

Η Χούντα έσπευσε να τους χαρακτηρίσει «τρομοκράτες», αλλά παρά την αποτυχία της απόπειράς τους, η ενέργειά τους και η θυσία τους έδωσαν θάρρος στην αντιστασιακή πάλη κατά της δικτατορίας. Και συνεχίζουν να εμπνέουν μέχρι και σήμερα τους λαϊκούς αγώνες κατά του ιμπεριαλισμού και του φασισμού, κατά του βάρβαρου εκμεταλλευτικού συστήματος. Το ίδιο σύστημα της δικτατορίας των μονοπωλίων, που είτε εκφράζεται πολιτικά μέσα από την αστική δημοκρατία, είτε μέσα από στρατιωτικά καθεστώτα, μέχρι και σήμερα, θέλει να βάλει την ταμπέλα της «τρομοκρατίας» σε κάθε λαϊκό και ταξικό αγώνα. Δεν είναι τυχαία που μέσα από τους τρομονόμους τους και τα φακελώματα τους, ενώ δήθεν στοχεύουν τζιχαντιστές, δεν χάνουν ευκαιρία να προσθέσουν κάθε λαϊκό και ταξικό αγώνα, απεργία και κινητοποίηση. Γιατί αυτό είναι που πραγματικά καίει και απειλεί το σύστημα εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Οι αξίες που εκπροσωπούσε ο ΑΣΟΛ όπως τον γνώρισε ο Γιώργος Τσικουρής, αλλά και εμείς οι ίδιοι, τον ενέπνευσαν στους αγώνες του. Το ολοκαύτωμα του Τσικουρή και της Αντζελόνι δεν μπορεί παρά να εμπνέει το δικό μας σωματείο, την ΟΜΟΝΟΙΑ του λαού. Ένα σωματείο που γεννήθηκε μέσα από την προσήλωση σε ιδανικά αντίστασης και πάλης, ένα σωματείο από το λαό για το λαό. Ένα σωματείο που γεννήθηκε μέσα από την ανάγκη να παραμείνουν ζωντανά τα ιδανικά του 1948 και του ΑΣΟΛ που άγγιξαν και την καρδιά του Γιώργου Τσικουρή. Η ηρωική θυσία του Τσικουρή και της Αντζελόνι αποτελούν πυξίδα στη σημερινή μας πάλη για ελευθερία και κοινωνική απελευθέρωση. Είναι τιμή μας που μέλη της οικογένειας του ήρωα από την Άσσια συμμετέχουν ενεργά στη ζωή του Αθλητικού Λαϊκού Σωματείου ΟΜΟΝΟΙΑ. Τα ιδανικά της αντίστασης που εκπροσωπεί το 1948 και που πιστά ακολουθούμε απέναντι στο φασισμό, αλλά και σε όσους με ευκολία τα ξεπούλησαν για μια χούφτα δολάρια από τις ΗΠΑ, μας δίνουν δύναμη στους αγώνες του σήμερα και του αύριο.

Νικόλας Νικόλα

Υπεύθυνος Επιτροπής Μορφωτικής Δράσης ΑΛΣ ΟΜΟΝΟΙΑ